

Мѣстността на югъ отъ Св. Никола бѣше добръ известна на турцитѣ, разстоянията измѣрени и батареитѣ имъ се бѣха пристрѣлили къмъ всѣки отдѣленъ малко много обозначенъ пунктъ. Освѣнъ това въ случай, че руситѣ се спустиѣха къмъ централната турска позиция, то страничните батареи отъ малкия бердекъ (Деветио-ката), Враненото гнѣздо (Захарната глава), Сосока, Малуша и Зелената височина, всички тия батареи поражаваха настѣпающия и отъ тила.*)

Отъ направеното описание се вижда, че заемането и особено удържането на този участокъ отъ неприятелската позиция прѣдставляваше нѣкои голѣми трудности и неминуемо трѣбваше да стане съ страшни жертви.

Всичко това се съзнаваше отъ генералъ Радецки много добръ, но при все това обстоятелствата, както видѣхме по-горѣ, се бѣха стекли така, че тѣзи отчаена атака бѣше наложителна.

Равно въ 12 часа прѣзъ деня, атакующитѣ колони излѣзоха изъ закритията си около Стоманената батарея и тръгнаха нагапрѣдъ. Саперитѣ отъ 2-ия Саперенъ баталионъ прѣдшествуваха штурмующитѣ части и разхвърляха каменнитѣ стѣни, които прѣсичаха шосето около Стоманената батарея като искусственно прѣпятствие. Атакующитѣ колони се организираха тѣй: по шосето настѣпиха третѣ стрѣлковы роты отъ Подольския полкъ, задъ тѣхъ—2-ия баталионъ отъ сѣщия полкъ. Въ дѣсно отъ шосето вървѣше 1-ия баталионъ отъ Брянския полкъ, а още по въ дѣсно отъ „Орлиното гнѣздо“ се спущаше 2-ия баталионъ отъ Житоморския полкъ. Въ частенъ резервъ около Стоманената батарея се разположиха 1-ия и 3-ия баталиони отъ Подосьския полкъ.

*) По събранитѣ свѣдѣния, описиваемия участокъ отъ турската позиция, се заемаше отъ около 8 баталиона, отъ които 5 въ голѣмата траншея и окопитѣ прѣдъ нея, и три въ окопитѣ около последната южна батарея въ видъ на частенъ резервъ.